

צקלון

צקלון

לקט תרגומים

תוכן הענינים

- גבעה ליד יונגסאן הקפיטן ניקולאס א. קאנצונה 8
- פניעת „קומנדו“ במזומים בבסיסהם 18
- אימון האי-הלוחם הקפיטן ד. ט. קלארק 17
- ה„ניקוד“ משתלם הקולונל ואלטר אי. סיואל 21
- עדיפות-בכורה לקליעים מונחים — על שום מה? 26

מופיע בהשתתפות אה"ד

צבא הגנה לישראל
הוצאת «מערכות»

אלול תשמ"ו - ספטמבר 1953

מס' 30 (כרך ג')

תמונת השער

עצמת-אש וניירות — מענה לשריון
צירוף-הנשק הצרפתי החדש — קנה-לא-ירתע
בן 75 מ"מ מותקן על גבי אופנוע.

גבעה על יד יונגסאן

הקפיטן ניקולאס א. קאנצונה

המארינס של פלוגה א' היו מתחפרים על קו-ההתחלה שלהם. כדי להגיע לקו זה, חצו זה עתה, תוך קרב, שדה-אורז, 900 מטר אורכו, ועלו במדרונות של גבעה, שמונים מטר ומעלה גובהה.

עמדה השעה 1200, ביום שלושה בספטמבר 1950, וארבע הפלוגות הרובאיות של הגדודים ה-1 וה-2 לרגימנט "המארינס" ה-5 (הפועל עדיין בתקני-מבנה לימי שלום, כשלכל גדוד שלו רק שתי פלוגות רובאיות) היו עוברות בהדרגה דרך רגימנט-רגלים ה-9 המעורער של הצבא, ונערכות, כאמור, על קו-ההתחלה שלהן. לפני יומיים הסתערה הדיביזיה ה-9 הצפון-קוריאנית וחצתה את הנהר נאקטונג, במאמץ - שהושקעו בו כל כוחותיה ואמצעיה - לחדור דרך החומה המערבית של מתחם פוסאן, ולנתק את קו-החיים המחבר את פוסאן עם טאגו ועם החזית הצפונית של הארמיה השמינית של ארה"ב בקוריאה.

כאשר החלו ביצוריה הדקים של דיביזיות הרגלים ה-2 (לה השתייך רגימנט הרגלים ה-9 ה"ל), מתבקעים בלחץ ההסתערות הצפון-קוריאנית, פקד הגנרל-לויט' ואלטון ה. ווקאר, מפקד הארמיה השמינית, על הבריגדה-הזמנית ה-1 של חיל ה"מזרינס" לצאת ממאסאן, מקום בו שימשה כעתודה, ולערוך את התקפת-הנגד השלישית שלה במשך הסכסוך הקוריאני בן החודשיים. ב-2 בספטמבר נעו ה"מארינס" לשטחי כינוס קדמיים שליד העיר יונגסאן, יעד-ביניים של היריב, שהיתה מרוחקת אז רק כ-900 מטר מאחרי החזית האמריקנית.

הגנרל-המפקד של דיביזיות הרגלים ה-2 הוציא פקודה קצרה להתקפת-הנגד. הבריגדה תקבל לידיה את מרכז הקו, על ידי שתצא מקו-ההתחלה, שבעמדות רגימנט

(1) הוה אומר של צבא-היבשה של ארה"ב, (לעומת "צבא-הצי" - ה"מארינס"). - המער.
(2) עוצבה בת שני רגימנטים תלת-גדודיים. - המער.

מקורות ומחברים

(הערות והארות לקורא)

גבעה ליד יונגסאן מאת הקפיטן ניקולאס א. קאנצונה.

"אני לא אתקוף גבעה זאת חזיתית" אמר לנפשו מפקד פלוגה א' של ה"מארינס". כיצד, אפוא, פתר את הבעיה שניצבה בפניו וכיצד בוצעה תכניתו הלכה למעשה - זאת מספרת לנו פרשת קרב שארעה בחודשה הראשונים של מלחמת קוריאה. המחבר מוכר לקוראיו מן הגיתוח מעשה-אמן שכתב לאחד הפרקים שנתפרסמו ב"צקלון" מתוך הספר "פעולות-קרב בקוריאה" (התקפה לאורכו של קורכס - "צקלון" מס' 18). אגב, לא מכבר פרסם המחבר, בשיתוף עם כותבי-ההיסטוריה הצבאית הנודע לין מונטרוס, כרך ראשון מארבעה כרכים של הסיכום ההיסטורי של ה"מארינס בקוריאה". הפרשה לקוחה מתוך ירחון חיל ה"מארינס" האמריקני ("Marine Corps Gazette").

פגיעת "קומנדו" כממוסים בכפיסיהם

לאילו ארטילריה הטוח הארוך ביותר? ואילו ארטילריה היא המדויקת ביותר? ולא זו בלבד, אלא אילו ארטילריה היא, נוסף למעלות הנ"ל, גם הזולה ביותר? - הארטילריה המהלכת על-שתיים, ובמלה אחת - החבלן; מה שלא יעשו בהצלחה לא התותחים, לא המטוסים ולא הקליעים-המוגחים - יעשה הוא, ולרוב בכמות קטנה יותר של חומר-נפץ, אשר יניח אותו במקום הנכון, אליו יגיע, אם ברגל אם ברכב ואם בכלי-שיט ואם בכלי-טיס.

מושגים ועובדות הקשורים ב"ארטילריה המהלכת על שתיים" מספר מאמר שביצרי זה, המתבסס על מקורות בריטיים, והמסתמך על גסיון בריטי שנקבה בשטח זה במלחמה-ע-2.

המאמר הופיע בירחון האויריה השביצית "הגנה וטכניקה אויריות".

("Flug-Wehr und-Technik").

אימון האישי-הלחם מאת הקפיטן ד. ס. קלארק, מחיל הקשר המלכותי.

"יש האומרים כי התפתחות כלי-הנשק החדשים והמיכון גורמת לכך, שטומכים יותר מדי עליהם ופחות מדי על רצון-הלחימה הנחוש של החייל עצמו. דון באמיתות דעה זאת ובדרך הטובה ביותר לבער נטיה זאת או למנעה".

זה היה הנושא בתחרות המאמרים המסורתית בנושאים צבאיים, על הפרס ע"ש בארטנוד סטיוארט, הנערכת מדי שנה ע"י "רבעון הצבא" הבריטי. בפרס זכה הקפיטן ד. ס. קלארק, ובחוברת זאת מתפרסם קטע מתוך מאמרו המקיף.

המאמר לקוח מתוך "רבעון הצבא הבריטי" ("Army Quarterly").

(המסך בעמ' 12)

הרגלים ה-9, שעל רכס נמוך מוארך, אשר אותו חוצה הכביש המוליך מיונגסאן לבליטת הנאקטונג, המרוחק כעשרה ק"מ משם. בעוד הרגימנט של הצבא פונה צפונה כדי להתקדם מימין ל"מארינס", תדחוק הבריגדה קדימה ותהלום ותרקע את ה"שקע" המסוכן שנוצר במתחם פוסאן³. רגימנט הרגלים ה-23, וכוח-משימה המורכב מגדוד הטנקים ה-72 של הצבא וגדוד המהנדסים ה-2 של הצבא, יהיו אחראים: הראשון לאגף הימני של הדיביזיה והשני לאגף השמאלי שלה.

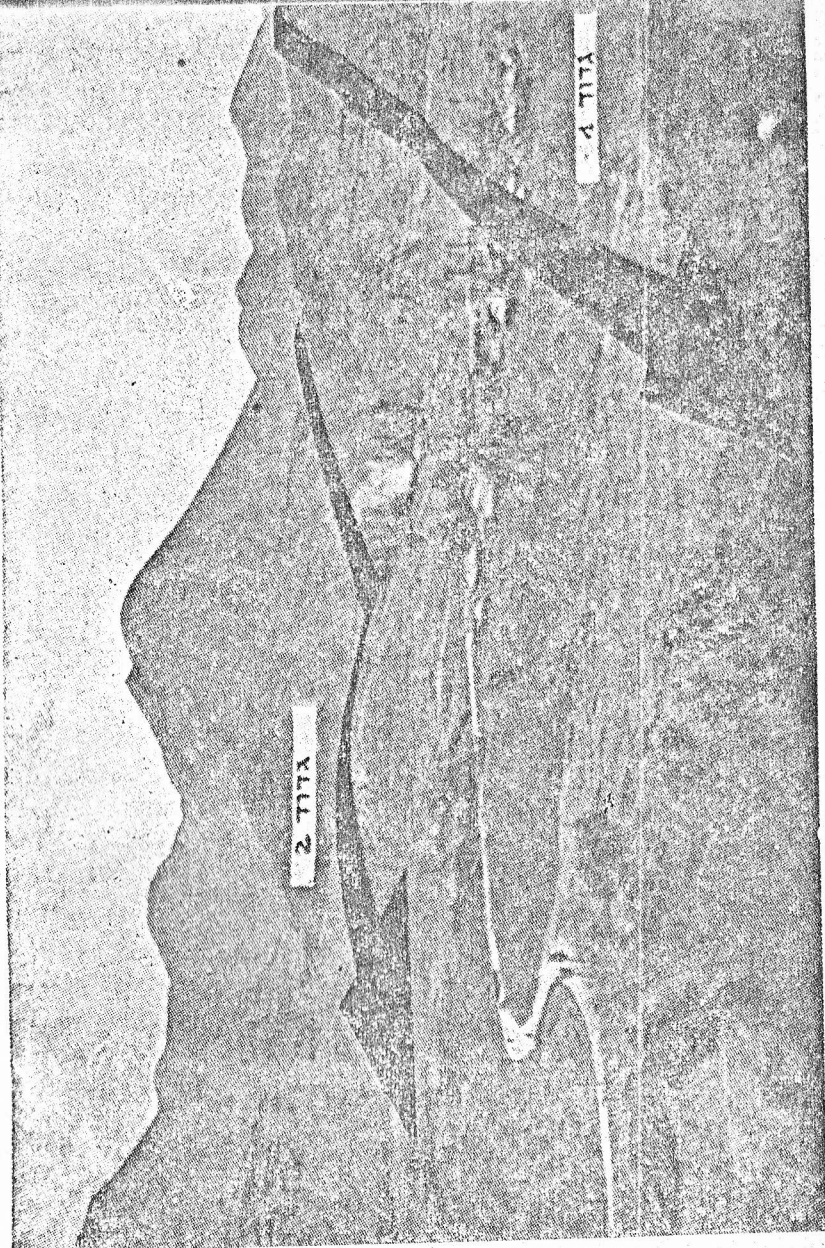
בשעות הבוקר המוקדמות של 3 בספטמבר המריא מפקד הבריגדה, הגנ"ל בריג' אדוארד א. קראיג, בהליקופטר, כדי לסיר את החזית ולראות את ה"מארינס" שלו בפעולה. במזל גרידא מצא הטייס במעבה העננים סדק שניתן לצפות דרכו. כאשר כלי-טיס זה, בעל הכנף-המסתובב, הנמיך לאיטו, הבחין מפקד ה"מארינס" כי המצב שעל הקרקע אינו דומה כלל וכלל לתכניות שנוערכו ביום הקודם. שדרה ארוכה של "מארינס" היתה מפלסת באיטיות דרכה, תוך כדי קרב, ברחובות יונגסאן — 900 מטרים מקו-ההתחלה שנקבע לה.

כי זמן קצר לפני עלות השחר הטיל המפקד הצפון-קוריאני רגימנט כנגד הפלוגות המיוגעות, מדולדלות-המצבה של רגימנט הרגלים ה-9, הקוים שמימין לכביש נתמוטטו, והגאות הצפון-קוריאנית זרמה בשף-קצף מזרחה, לעבר עיבורי יונגסאן. המשמר הקדומני הרגיל, הם המסתננים, התגנב קדימה במחסה הערפל ובא במועד להטריד את הגדוד ה-2 (של הרגימנט ה"מארינס" ה-5), אשר היה נע קדימה לערוך את התקפתו. מלווה מחלקת טנקים-בינוניים M-26, התקדם הגדוד ה-2 דרך הרחובות הזרועים הריסות וחיסל שיטתית את המסתננים. משהגיע לקצה המערבי של העיר ויצא למרחב, החל גדוד ה"מארינס" בסדרת לפיתות לימין, מגשש את דרכו בהדרגה אל תוך המצב החדש.

עמדות רגימנט הרגלים ה-9 שמשמאל לכביש נתמוטטו באותו זמן ממש בו החל המצב שימין לכביש להתיצב. כלי-הנשק המסייעים של הבריגדה נכנסו בנהמת-רעם לפעולה, במועד הנכון, כדי לחפות על נסיגת הרגימנט. אבל כל קו-ההתחלה כולו שנועד לבריגדת ה"מארינס", משני עברי הכביש — היה עתה רכושה של הדיביזיה ה-9 לצבא-העם הצפון-קוריאני.

הגדוד ה-1 לרגימנט ה"מארינס" ה-5 תפס באיחור עמדות מדרום ליונגסאן, והלם על פני קילומטר של בוץ⁴ לעבר אות המחצית קו-ההתחלה שהוקצתה לו — ואשר עתה כונתה "יעד אחד". פלוגה ב' נמצאה באגפו הימני, ונעה לאורך הכביש

(3) כתוצאה "מבליטת-הנאקטונג" הנ"ל, שנוצרה עתה, בגדת-המזרח של הנהר נאקטונג, ע"י הצלחת הדיביזיה הצפון-קוריאנית ה-9' להוות "ראש-גשר" מסוים בגדה זאת. — המער'.
(4) הכונה לאדמת שדה האורז, אותה צריך היה לחצות בטרם יעלה על גבעת קר המוצא. — המער'.

היריב ישב על הגבעה 91, ותחזין. פלוגה א', כבר נבשה גבשות אחרות בהסתערות חזיתית, אבל עתה תגיעה העת לחולל המורה

מיונגסאן, אשר שימש גבול בין שני גדודי ההסתערות. פלוגה א', שמשמאל, התקשתה למדי לקיים את יישור שרשרת המתגרים שלה. וזאת בגלל פני הקרקע הקשים ואש מקלעים של היריב. מרגמות 81 מ"מ של הגדוד ה-1 ירו בחליפין עם ההוביצרים של הגדוד ה-1 לרגימנט ה"מארינס" ה-11 (רגימנט ארטילרי), כדי לקיים מטר מתמיד ושוטף של חנ"מ על קו-הרכס של היעד ועל מדרונותיו הקדמיים.

ב-1105 נמצאו הפלוגות א' ו-ב' בהערכות להסתערות על הגבעה מצד מדרונותיה הנמוכים. אבידות ה"מארינס" היו עד כה קלות, ודומה היה שהנשק המסייע הקהה את עוקצה של הסתערות הצפוניים. מעודדים מרעמי מחסום-אש המכין הסופי, כמו הרגלים כאיש אחד, בשאגה נוקבת, והסתערו במעלה התלול. שתי פלוגות צפון-קוריאניות, שהיו מחופרות ברכס הצבאי, כמו אף הן כאיש אחד — ונסו. הצפוניים מוכי האימה היוו מטרות נוחות לקלעי הבריגדה, וקודם שנעלמה שארית-הפליטה שלהם מעל קו-הרכס, כוסה ראש הגבעה בהרוגי יריב.

היעד השני של פלוגה א' היתה הגבעה 91, שלוחה מקבילה ל"יעד אחד" ומובדלת ממנו על ידי גיא שרחבו כ-180 מטר. למעשה היו שתי הגבעות מחוברות זו לזו על ידי אוכף מאורך, בקטע הימני של גורת הפלוגה, אלא שחיבור זה היה צר מדי ותלול מדי מלהחשב כגישה טובה.

למפקד פלוגה א' היתה שהות לעיין עיון מדוקדק במצב, בעוד אנשיו מקבלים תספוקת ופצועיו מפונים. על היעד שמהעבר הוא של הגיא "ישבה" לפחות מחלקה צפון-קוריאנית, מוגברת על ידי מקלעים בינוניים וכבדים, המוצבים ומחופרים כהלכה. רענן היה בקצין ה"מארינס" זכרו של הקרב העקוב-מדם על שלוחת אופונג-ני, שהתחוללה באותה סביבה עצמה, לפני שבועיים. אותו זמן "מחקה" הבריגדה את ראש הגשר הראשון שכבש היריב מעבר מזה של הנאקטונג, על ידי שעקרה את הדיביזיה ה-4 של צבא-העם הצפון-קוריאני ודחקה אותו המימה, שם שוסעה לגורים באור-היום המלא על ידי הארטילריה והאוויריה של ה"מארינס".

המצב וגורם-הזמן באופונג-ני לא השאירו ברירה אלא לתקיף חזיתית גדוד של אחת ממיטב הדיביזיות שבצבא הצפון-קוריאני. כל כיתות המ"ב סופחו אז למחלקות המסתערות, וכלי-נשק חיוניים אלה הפכו לחסרי תועלת בטפס האנשים בצפרניהם במעלה הגבעה במשך קרב כבד-אבידות בן יומיים. באופונג-ני לא היתה כלל הפתעה, שכן היריב היה מחופר כהוגן, ויכול היה לעמוד בפני מהלומותיו האיומות של הנשק המסייע של הבריגדה. מקלענים, רמנים ורובאים צפון-קוריאנים המתינו שם בצפייה למראה ה"מארינס" המתנהלים בכבדות דרך שדה-האורז רחב הידים והמטפסים במעלה המדרונות התלולים, הקרחים, של השלוחה הגדולה.

עתה, שבועיים לאחר זאת, — ואך לפני שעה קלה — בצעה הפלוגה עוד התקפה חזיתית, במעלה עוד מדרון חסר מחפה ומסתור. שוב נהנה היריב

מיתרון היותו מחופר, צופה וממתין. אפס, הפעם אחזה בהלת-המגור בחיילי הדיביזיה ה-9, שכן היו, ברובם, טירונים שמוזגו זה לא מכבר בצבא-היריב המתפרץ להשיג נצחון מהיר, והנלחם כשהזמן פועל לרעתו. אף-על-פי-כן עשויה היתה הגבעה 91, הירוקות צרורות מקבי"ם מהעבר-ההוא של הגיא, להפוך בנקל למין רכס אופונג-ני בזעיר אנפין.

הגיעה העת לחולל תמורה. מפקד הפלוגה ערך תכנית מפורטת, לפיה תתפוס פלוגה א' בגרון היריב שעל הגבעה 91, ותשכיב אותו במכת-צד הגונה משמאל. על "יעד אחד" ישאר בסיס-אש המורכב ממחלקה 1 ומכל שלוש חוליות המק"בים שבפלוגה 5. בעוד כוח מסייע זה מוריד מסך פלדה על חפירות היריב, תסיח המחלקה ה-2 את דעתו של היריב על ידי שתזנק קדימה, תחצה את הגיא ותגיע למרגלות היעד. בעת ובעונה אחת עם ההטעייה של המחלקה ה-2 תחוג המחלקה ה-3 דרומה, לאורך סוללת שדה-האורז המעניקה מידת-מה של מחפה והסתר. לכשתגיע לעמדה רצויה, ממנה תוכל לערוך את הסתערותה, תהלום המחלקה ה-3 באגפו הימני של היריב ותגולל אותו.

נתגלגלו הדברים כך שפלוגה א' נטלה לעצמה שני מ"ק 300 עודפים שמצאה במסעיה במתחם פוסאן. מפקדי המחלקות יקחו איש-איש מכשיר אחד להתקפה, כדי להשתתף ברשת הגדודית, ולהיות בקשר מתמיד עם מפקד הפלוגה.

ב-1445 צללו ביללה "קורסאירים" של "קבוצת-האוויר מס' 33 של ה"מארינס" על יעדה של פלוגה א' וגרפו אותו ברקיטות בנות 5 אינץ' ובאש מק"בים. בעוד המטוסים מעסיקים את המגינים הצפון-קוריאנים נעה המחלקה ה-3 שמאלה לאורך סוללת-הגדה של שדה-האורז, לעבר אגפו הימני של היריב. בקרבה למרגלות הגבעה הכין מפקד המחלקה את מחלקתו להסתערות על ידי שפרס אותה לראש-הקו, כשכל כיתה נעה בשורה עורפית. עד לנקודה זאת לא הוטרד הכוח הלופת על ידי היריב.

ובקו-ההתחלה התקינה עצמה המחלקה ה-2 לזניקת ההסחה לעברו השני של הגיא. כאשר פתחו ההוביצרים של הגדוד הראשון לרגימנט ה"מארינס" ה-11, בעקבות מהלומת האוויר, במחסום-אש מכין ה"דן ברותחין", הסתערו ה"מארינס" במורד הגבעה ולתוך שדה האורז. וכאשר נחת אחרון הפגזים הגדולים של ההוביצרים בעמדות היריב והתפוצץ, פרץ בסיס-האש של פלוגה א' במקלהת מקבי"ם, מקלעים קלים ורובים. זרם העופרת הבלתי-פוסק איפשר להסתערות להתקדם כמתוכנן במעלה מדרונות היעד.

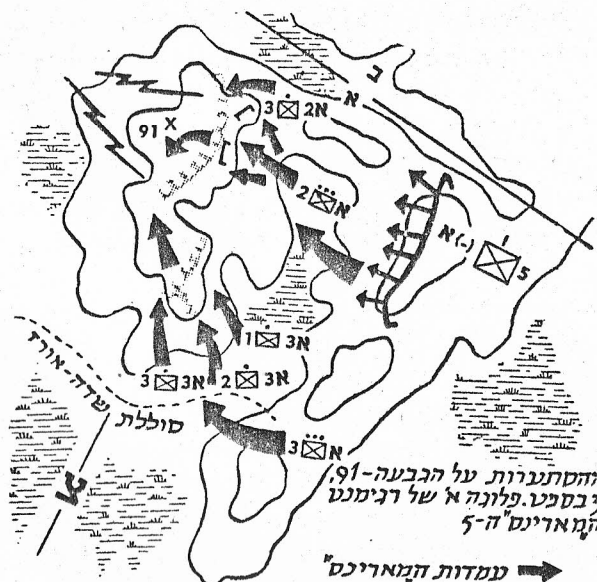
מבסיס-האש ראה המ"פ את המחלקה ה-2 נכנסת לשלב האחרון של תנועת-

(5) לפי ארגון ה"מארינס" האמריקניים יש חולית מק"ב לכל מחלקה רובאית — המער. (6) יחידה הכוללת כשלוש טייסות. — המער.

ההטעיה, בנועה במעלה הערוץ הגדול, אשר במקום התחברותה של הגבעה 91 עם האוכף החד-כתער שמימין, אולם בהמשך הדרברים הפך טכסיסה ל"אמיתי" עד כדי כך, וההסתערות-המדומה של ה"מארינס" נשאה אותם עד לנקודה כה גבוהה בערוץ, שבסיס-האש נאלץ להידום.

הצפון-קוריאנים היושבים על ראש יעדם נתרשמו בה-במידה מ"אמיתות" ההטעיה, שעד מהרה הצמידו את המחלקה ה-2 של פלוגה א' ארצה על ידי אש מקבי"ם מטוח קרוב. כאשר החלו רימוני היריב מתקפצים באמצע הערוץ, נחצתה המחלקה לשניים — כי ה"מארינס" נצמדו לשני צידיו של הערוץ, כדי לזכות במחפה המועט שלהן.

כאשר ההוביצרים של הגדוד ה-1 לרגימנט ה"מארינס" ה-11 פתחו בהכנה

עמדות העפון-קואטס 500 קנה-מדה 0 מטרים

מקרא

- א-1 פלוגה א' (פחות 2 מח) לרגימנט ה-5
- א-2 מחלקה 2 לפלוגה א'
- א-4 חוליה 4 למח' 3 של פלוגה א'

הארטילרית לאחר מכת-האוויר, בא הדבר כהפתעה גמורה לאנשי המחלקה שבאגף השמאלי. סעיף זה של תכנית ההתקפה לא נמסר כלל לידיעתם, והם לא ידעו לא את היקפו של מחסום-האש ולא את מישכו. לכן, בעוד פגזי ה-105 מ"מ חורשים את יעדו לאורכו ולרחבו, עצר מפקד המחלקה את כיתותיו, במרחק-ביטחון ניכר, מלתפוס עמדה שתמצא במרחק הסתערות מן היריב. המ"ק 300 היקר שלו היה משדר לאחור את בקשותיו לידיעות; אפס, המכשיר הגמחני סירב לקבל תשובות. הוא נאלץ, איפוא, להאריך בספירתו, לאחר שהתפוצץ הפגז האחרון, קודם שפקד על אנשיו להכות באגפו הימני החשוף של היריב.

כאשר חודשה הלפיתה היה על המחלקה ה-3 להתקדם למעלה מ-45 מטרים כדי להגיע למרגלות הגבעה 91. ריוח הזמן שנוצר עקב כך העניק לכיתה המומה וחבולה של צפון-קוריאנים שהות מספקת לאבק בגדיה ולהעריך את המצב. מוגברים על ידי מקלע בינוני, על גלגלים, ממוצא רוסי, פתחו אנשי היריב שבקצה הדרומי של הגבעה באש, ממש כאשר החלו ה"מארינס" מגששים את תחתית המדרון.

מפקד המחלקה ה-3 נפגע במטח הראשון ונפל, כשכדור ברגלו, וסמל המחלקה, אשר הצטרף למחלקה רק בערב אמש, נטל לידי את הפיקוד על התוקפים.

את המחלקה ה-3, אשר לפני שבועיים טיהרה ארבעה מתוך שש הכיפות המזרות-אש של אוּבּוּגְנִי, אי-אפשר היה לעצור על ידי כיתה אחת של רובאים ונשק אבטומטי אחד. שרשרת הסתערות נוצרה ליד מרגלות הגבעה, כשהכיתות ה-1, ה-2 וה-3 ערוכות בשורת-חזית, מימין לשמאל, כסדר הזכרתן. התפרסות זאת ומערכו של היריב איפשרו לה לכיתה ה-3 להתקדם במהירות רבה ולהלום בעורף עמדת המקלע-הבינוני המוזכר לעיל. מש"תיחל" את ההסתערות המהירה במעלה הגבעה, הולך מפקד-הכיתה צות-אש קדימה, להשמיד את מגיני העמדה. הוא נפצע אנושות קודם שהטיל אחד מאנשיו רימון, וחיסל את צות כלי-הנשק האבטומטי.

תוקפנותו של מפקד כיתה זה הקלה את הלחץ מעל שתי הכיתות האחרות, ובכך נתאפשר להן לנוע במעלה הגבעה, מאחרי מגן של אש-הסתערות, ולהגיע למגע מהודק עם הרובאים הצפון-קוריאנים היורים מלמעלה.

עתה כבר חלפה הצי-שעה מאז היתה המחלקה ה-3 נתינה בקרב באגף. בעיני המחלקה ה-2, שעל המדרון הקדמי של הגבעה 91, היתה הצי-שעה זאת כחצי-יום. כל אימת שניזון אחד ה"מארינס" שבערוץ, נתמלא האוויר שמסביבו כדורים. מקלען צפון-קוריאני אחד, שנמצא בראש הערוץ, היה מנצח על המחזה הזה, וחבר שחקנים-עוזרים של רובאים ורמנים צפון-קוריאנים היה אף הוא עושה את המוטל עליו בהחלטה נחושה.

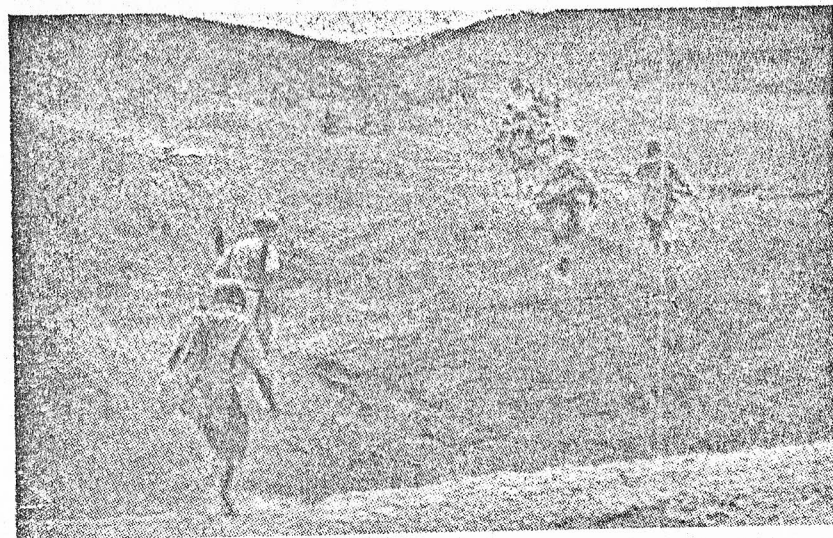
הדקות הבאות חלפו במוחו של מפקד המחלקה ה-2 ביתר מהירות מאשר

בשעונו, ובמוקדם מדי קבע, לאור זאת שנפצע מפקד המחלקה ה-3, כי הלפיתה לא הצליחה. אין ספק כי אי-הבטחון שאפף את מקום המצאו הגביר את חוסר-הסבלנות, אשר הניע את הקצין הצעיר לבקש היתר לערוך הסתערות חזיתית מעמדותיו שבערוץ. מנקודת-התצפית של הפלוגה, שעל גבי "יעד אחד", ראה המ"פ בעין יפה את בקשת המחלקה ה-2, והביע הסכמה. מיד לאחר זאת הזמין מחסום-אש מכין על עמדות היריב החולשות על הערוץ.

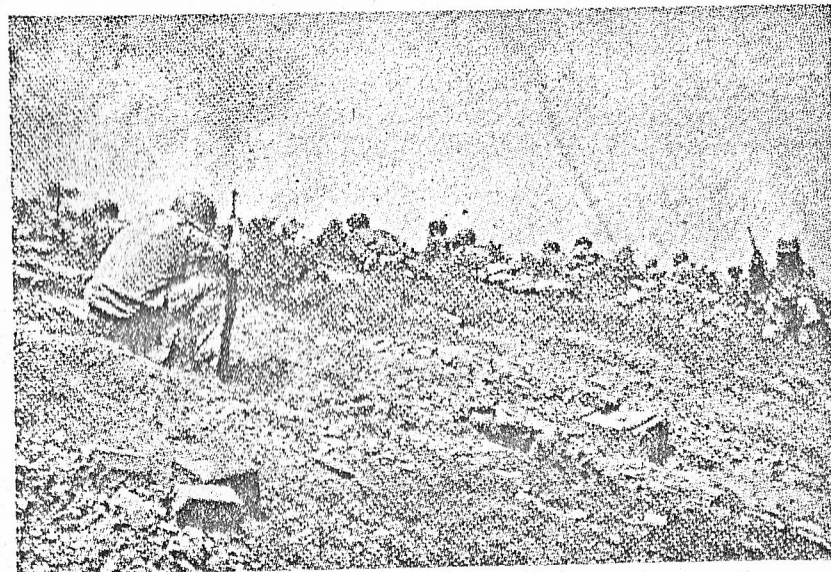
בינתיים חלה השתלשלות-מקרים טרגית, שהרבתה את מכאוביה של המחלקה ה-2, והשאירה את מפקדה במצב-רוח שלא בישר טובות לצפון-קוריאנים שעל פסגת הגבעה 91. ממש לפני בקשו רשות לתקוף תוך כדי תנועה בעקבות אש הסיוע, החלו פצצות מרגמה מרקדות, פה ושם, באזור הפעולה של פלוגה א. הרשומות הרשמיות של הגדוד ה-1 לרגימנט ה"מארינס" ה-5 מלמדות אותנו, כי התפתחות זאת במצב דוחה מן הפלוגה לגדוד, הגם שתשדורת-השיגרה הזאת לא זכתה לתשומת-לבו של האלחוטאי של המחלקה ה-2, אשר היה מרושת באותה הרשת. וכך לא ידע כלל מפקד המחלקה ה-2 כי בקר-האש-הקדמי האוירי אשר עם הגדוד החזיק אותה שעה באויר מטוס תצפית.

כלב-הצייד האוירי הזה רחרח ומצא תוך זמן קצר את עמדת המרגמות הצפון-קוריאניות, ו"נבח" את הנתונים העיקריים הדרושים לתותחנים של הגדוד ה-1 לרגימנט ה"מארינס" ה-11. בעוד ההוביצרים נטענים לשם ביצוע משימת-האש הנגד-סוללתית הועמדו המרגמות 4.2 אינץ' של רגימנט ה"מארינס" ה-5 במצב הכן לירית מחסום-האש המכין. בתיאום-זמנים מפתיע, ושלא מדעת, היו הרגמים הצפון-קוריאנים מתקינים אותו רגע את כליהם לירי. הלועות הגדולים בשני הצדדים היריבים התנבחו כמעט יחדיו.

מטבע הדברים, הוא, שגם ה"מארינס" וגם הצפון-קוריאנים לא הופתעו לשמע השריקות והחריקות המבשרות-נפץ שמעל לראשיהם, אולם התוצאות הסופיות הדהימו הן את אלה והן את אלה. עמדת המרגמות של היריב נמעכה בריכוז האש הארטילרי של הגדוד ה-1 של רגימנט ה"מארינס" ה-11, ועמדת המ"ב האחרונה של הצפוניים שעל הגבעה 91 "נמחקה" בפגז 4.2 אינץ'. לרוע המזל התפוצצו שתי הפצצות האחרונות, שגורו על ידי הצפון-קוריאנים, באמצע המחלקה ה-2, הרגו שני "מארינס" ופצעו שלושה. מאורע זה היה בבחינת גבעול הקש האחרון לגבי מפקד המחלקה הרובאית, אשר האמין כי חלק ממחסום-האש המכין של צידו-שלו פגע לפני המטרה. בהתרוממו על רגליו שאג שאגות הסתערות (המונחים שנקט אינם ראויים לדפוס), ואחר-כך דילג במעלה הגבעה עם כיתותיו ה-1 וה-2, הרחק משם, בעברו השני של הערוץ, העפילה במשך ההרעשה המכינה כיתתו ה-3 המבודדת על האוכף דמוי-התער, וכך נמצא הוא במצב מצוין להנחתת מהלומה בשמאלו של היריב.

בתנועה אל היעד

חיילי פלוגה א' ממתנינים — הגבעה, מופגזת

פגיעת „קומנדו” במטוסים בבסיסיהם

בפתח הרשימה יש לציין, כי אין כונתה לדון בהריסת שדות-תעופה או בפעולה שנועדה להוציאם מכלל שימוש; שכן בדרך כלל דרושים לכך גופי-גייסות חזקים בעצמה העולה על זו של רגימנט. הדבר אשר לו מתכוון הכותב הוא לעמוד על בחינות אחדות של אותן פעולות-אפתעה המבוצעות ע"י „קומנדו” מוצנחים, או ע"י גייסות מוטססים, לשם השמדת מטוסים החונים על הקרקע, מתקנים חשובים מסויימים, שבשדה-התעופה, או כוח-אדם המשמשו.

השמדת המטוסים היא ראשית המשימה שיש לבצעה. את המטוס ניתן להשחית, למשל, ע"י הפעלת מטען-פיצוץ בן 500 גרם על גבי מיכל-הדלק. אם המיכל עשוי מתכת, משתמשים במטען-פיצוץ הנצמד מגנטית. הפיצוץ חל באמצעות שני פתילים בני משך-פעולה של 10—30 דקות לכל מטען (עקרון ההצתה-הכפולה). דבר זה מאפשר את התקנתו לפיצוץ של מספר מטוסים רב, וכן את הנסיגה בטרם יופעלו המטענים. כן ניתן להשמיד מטוסים באמצעות רימוני-יד ופצצות-תבערה.

בכל מקרה של מבצע-חבלה שומה על האנשים המשתתפים כי ידעו בדיוק מהו סוג המטוס ומהו המקום בו יבצעו את הפיצוץ. מלבד זאת יש לצייד כל מטען-פיצוץ בסידור מתאים של הצתה-מידית, כדי להפעילו במהירות, בשעת הצורך. החשובים שבמתקני שדות-התעופה הם עמדות ההגנה הנגד-מטוסית, חדר-מבצעים, מתקני האלחוט והמכ"ם, מצבורי-דלק, סדנאות, וכיו"ב. הואיל ועל מתקנים כאלה מפקידים כרגיל שמירה מעולה, לא בנקל ניתן להתקיפם ולהשמידם.

גם כוח-האדם המשמש בשדה-התעופה, וביחוד צותי המטוסים, או אנשי מקצוע, נתונים לפעולות ההתקפה של החבלנים. אפשר לתקוף את מגוריהם של אנשים אלה (דבר הכרוך בקושי) או את כלי הרכב המביאים את האנשים אל שדה התעופה (וזאת במקרה בו נמצאים המגורים הרחק משדה-התעופה).

מבצעים כאלה, אם כי רבים חושבים אותם למעוטי-חשיבות ולבעלי אופי טורדני בלבד, עשויים להשיג תוצאות רבות-ערך. דבר זה נתאשר בהזדמנויות רבות בימי מלחמת-העולם השנייה.

בעקבות זאת חלה השתלשלות נוספת, משולשת, אלא שהפעם חשו הצפון-קוריאנים חסרי-הישע, שעל פסגת הגבעה 91, במלוא כובדה, מימינם הגיע הכוח הלופת לקור-הרכס, והגביר את תנופת התקפתו בעזרת המק"ב שלכד. בהשמע צלצול הפעמון לסיבוב הסופי הוטחו בצפון קוריאנים שלוש סנוקרות, אחת אחר חברתה, במהירות רבה — מצפון, ממזרח ומדרום. קומץ חיילי-יריב שנותרו בחיים דהר במורד המדרון המערבי, משאיר מאחוריו, פזורים על הגבעה, כלי-נשק אבטומטיים אחדים, צותיהם, ורוב רובה של מחלקה רובאית.

ב-1630 הודיע הגדוד לרגימנט כי נכבש היעד השני. כעבור זמן קצר נמסרה לפלוגות א' וב' פקודה להתחפר ללילה.

מקורות ומחברים

(המשך מעמ' 2)

ה„ניקוד” משתלם מאת הקולונל ואלטר אי. טיואל, חי"ר. „המקום הראשון” חב"ב על כל אדם, והחייל איננו יוצא מן הכלל. המחבר מציע, איפוא, להגביר את מתח האימון, ולעורר את תשוקת היחידה וחייליה להצטיין — על ידי יצירת מצב של תחרות בין היחידות ומתן נקודות להישגים באימונים, בחיי מאהל, בפעילות הסברה והשכלה ובשאר תחומי-הפעילות של היחידה. הנוסחה שלו למתן נקודות-הישג גמישה היא וניתנת להתאמה ליחידות מחילות שונים ובמצבים שונים. המחבר הוא איש-אשכולית צבאי, ופרי עטו מתפרסם תכופות ב„השקפה הצבאית”; בשעתו שימש נספח-צבאי וחבר ועדה צבאית בארצות אמריקה-הדרומית. היה קצין קישור ראשי לחיל המשלוח הברזילאי באיטליה במלחמת 2'; ראש ענף ההשכלה במחלקת ההסברה וההשכלה של הכוחות המזוינים לארה"ב; מפקד הרגימנט ה-87 לדיביזיית החי"ר ה-10; פרופסור למדעי-מלחמה ולטקטיקה באוניברסיטת המדינה של יובה. שעה שנתפרסם השנה מאמרו זה בירחון „ביה"ס לפיקוד ולמטה כללי” האמריקני „ההשקפה הצבאית”, היה מפקד הרגימנט ה-31 לדיביזיית החי"ר ה-7 בקוריאה. המאמר לקוח, כאמור, מתוך „ההשקפה הצבאית” (Military Review).

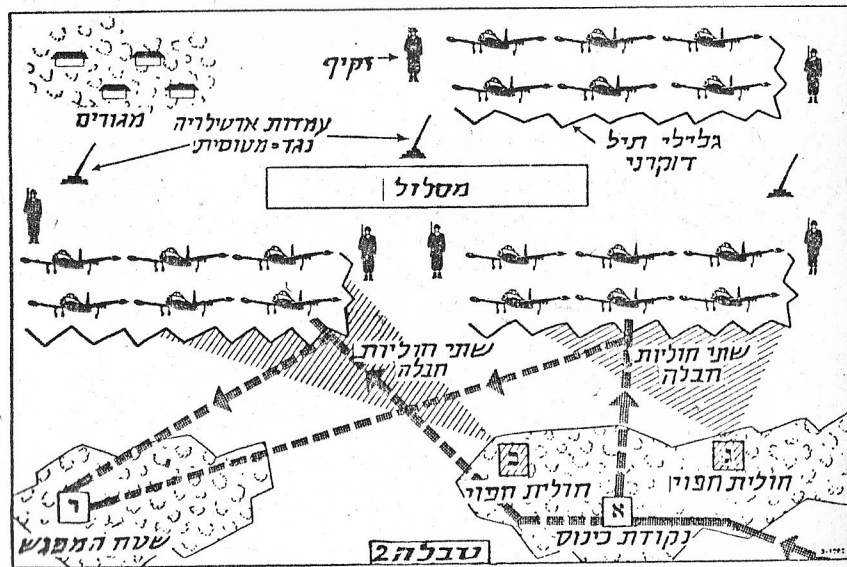
עדיפות בכורה לקליעים מונחים — על שום מה?

אל החרב, החץ והאלה יספח בקרוב, כנראה, עוד כלי נשק אחד שואלץ לפנות מקומו לטוב ממנו — והוא התותח הנגד-מטוסי. מכל מקום זהו גורלו במידה שהמדובר הוא בהגנת הערים, התעשיות הגדולות והבסיסים שבתוככי בריטניה, אשר החליטה בראשית שנה זאת על ביטול „הפיקוד הנגד-מטוסי”, פיקוד שהתקים מאז מלחמת-העולם. והיה מורכב סוללות אין ספור של תותחים נגד-מטוסיים, והתבסס בעיקרו על כוחות הצבא-הסרטיוריאלי. כי בתחרות המתנהלת זה זמן רב בין התותח ובין כלי-הטיס החדשים מפגר הוא פיגור חמור. ואילו הקליע המונחה, מבקש-המטרה, המהיר מכלי-הטיס המהיר ביותר, עדיף על התותח, וזכאי על כן לעדיפות בכורה הן ביצור והן בהקמת יחידות מתפעלות.

המאמר, המסמן את אחד השלבים של מעבר זה של „הגנת הארץ” הבריטית מן הפגז הנ"מ אל הקליע-המונחה, לקוח מתוך כתב-העת הבריטי „חייל” (Soldier).

אבידות הצנחנים		מטוסים שהושמדו	שדה התעופה שהותקף	תאריך המבצע
פצועים	הרוגים			
1	1	19	הרקליון	יוני 1942
2	7	5	בנגזי	יולי 1942
0	0	9	טנסה 1	יולי 1942
0	0	7	טנסה 2	יולי 1942
0	1	30	סידי-אל-הני	יולי 1942
3	1	0	בנגזי	ספטמבר 1942

מ ב ל ה 1

אפשר לטעון לעומת זאת כי משימות כאלה ניתן היה לבצען טוב יותר באמצעות התקפות-הפצצה, אולם מן הראוי להתחשב בגורמים דלקמן:
 — פעולתם של חבלנים-מוטסים יש בה כדי להשלים הפצצה, וביחוד אם אש הארטילריה הנגד-מטוסית של האויב עשויה להיות בעלת עצמה כוון, עד כי המפציצים התוקפים לא יהיו מסוגלים להטיל פצצותיהם בדיוק הדרוש.
 — מטרת בודדות כמו מטוסים, אנשים או מתקנים קטני-ממדה, קשה לפגוע בהם, ביחוד כשהמפציצים התוקפים עסוקים בהפצצת השטח.
 — התקפה ע"י מפציצים עשויה, במסיבות מסוימות, להשמיד את המתקן כולו, כולל את מסלול-ההמראה, כך שלא עוד יהיה בו כל ערך לגבי הגייסות שלנו, לכשיתפסוהו לאחר מכן.

— יש והפצצה תהיה לעתים חסרת תכלית, אם המטוסים ומתקני התעופה פוזרים במרחק רב זה מזה בתחומי שדה-התעופה.
 בטבלה מס' 1 ניתנת רשימה של מבצעי-פתע שנוהלו ע"י הגייסות הבריטיים במזרח התיכון, והיא מדגימה את התוצאות שהושגו ושאפשר להשיגן בעתיד. אם כי מבצעים מצומצמי-היקף נגד שדות-תעופה אינם מצריכים כוח גדול, הרי שהם תובעים מידה גדולה של תכנון ועבודת-צוות.

טבלה מס' 2 מדגימה את האורח לפיו פעלה קבוצת חבלה בימי מלחמת-העולם השנייה; משימתה היתה לחבל במטוסים על פני הקרקע. באורח זה ניתן להשתמש ברוב המקרים, אם כי תיתכנה אי-אילו סטיות ממנו.

הקבוצה היתה מורכבת מקצין, מתת-קצין, ומ"מ 18 בד"א, והיא נחלקה למספר חוליות-חבלה, ולשתי חוליות-חיפוי. כל חולית-חבלה היתה מורכבת משני אנשים. על חבלן אחד הוטל להניח את מטעני-הפיצוץ, ואילו על השני — לחפות עליו. חוליות-החיפוי היו מורכבות משלושה עד חמשה אנשים כל-אחת, והן היו מזוינות במקלעים, תת-מקלעים ורימוני-יד. על חוליות אלה הוטל התפקיד של חיפוי על מסעי-הגישה של חוליות-החבלה ועל נסיגתן.

משהוצנחה קבוצת-החבלה, או משירדה מהמטוסים בשטח, היתה מתכנסת בנקודה א' ושווה שם עד למתן אות. משניתן האות, היו חוליות-החבלה מתקדמות לעבר יעדיהן, ואילו חוליות-החיפוי היו תופשות עמדות בנקודות ב' וג', הגישה אל המטוסים היתה תכופות קשה ומיגעית, שכן בדרך כלל רבים היו המכשולים שנדרש להתגבר עליהם. במשך כל הזמן היו החוליות נעות בשתיקה מוחלטת. משהיו חוליות-החבלה מגיעות עד אל קרבתם של הזקיפים, היו מוסיפות להתקדם בוחילה, בהתקלן בסבכי תיל, היו חותכות בהם מעברים. משהגיעו חוליות-החבלה אל המטוסים היה חייל אחד, מכל חוליה וחוליה, מצמיד את מטעני-הפיצוץ, בעוד השני צופה לתנועות הזקיפים ומספק חיפוי לאדם המניח את המטענים.

לא מכונאי במדים - כי אם איש-מלחמה לכל מצב

אימון האיש הלוחם

(פרק מתוך מסח)

ספיטן ד. ט. קלארק, חיל הקשר המלכותי.

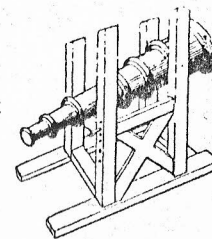
הכשרת האדם להיות אורח היא נושא כה רחב, שלא ניתן כאן לציין אלא במושגים כלליים ביותר את הצעדים שיש לנקוט בהם כדי לבצעו. בשדה אימון החייל ניתן להמליץ המלצות מפורטות יותר. מעטים הסיכויים כי בעתיד הקרוב יחולו שינויים גדולים בתקופות השירות או במבנהו של הצבא, ועל כן חייבות ההמלצות להתבסס על התנאים הנוכחיים. לגורם הזמן נודעת חשיבות מיוחדת, מאחר שמעטים הסיכויים כי תוארך תקופת "שירות החובה הלאומי", וקרוב יותר לודאי כי היא תקוצר ברגע שיתירו זאת המסיבות. כן לא רבים הסיכויים שיחול בזמן שלום איזה שינוי מהיר בדעת הקהל. על-כן חייבות ההמלצות להתבסס על משהו שתקף את הנטייה הניכרת עתה בתוך הצבא ובלי לסמוך על כל סיוע מידי מאיזה מקור חיצוני שהוא. אם, וכאשר, תשתנה הערכת הציבור למידת-ערכו של רצון-לחימה נחוש, הרי תקל המשימה ליצור חיילים לוחמים, במסגרת התקופה המצומצמת העומדת לרשות הצבא.

החייל עומד בודאות לרשות הצבא שלוש שנים לפחות, אם הוא חייל סדיר, ושנתיים — אם הוא איש שירות-החובה הלאומי. במשך זמן זה חייב הצבא ללמדו את התרגולות ואורחי-הפעולה שיעשוהו מבחינה טכנית יעיל במלחמה, עליו לפתח בו את התכונות החייליות הגדולות, החיוניות במלחמה, ולנצל במשך תקופת זמן ארוכה ככל האפשר את שירותיו כחייל מאומן. פירוש הדברים הוא שפרק הזמן המוקצה למה שאנו קוראים "אימון בסיסי", מופחת רק עד למינימום המספיק כדי להקנות לחייל ידיעה שימושית באורחי-הפעולה של משלח-היד הצבאי, ולהדריכו

- (1) הכונה, כמובן, לתנאי-שירות-זמבנה בריטיים של היום. מקצתם יתבררו לקורא מהמשך הדברים. — המער.
- (2) הביטוי "רגולרי" (סדיר) מובנו בצבא הבריטי איש שירות-קבע. — המער.

דלקמן דוגמה ללוח-זמנים שאפשר לראותו כרגיל למצב בו יש להשמיד חמשה מטוסים, כאשר את המטען הראשון מצמידים בשעה 0130. המטען הראשון מוצמד בשעה 0130 עם מרעום-אשהיה בן 30 דקות. המטען השני מוצמד בשעה 0133 עם מרעום-אשהיה בן 30 דקות. המטען השלישי מוצמד בשעה 0137 עם מרעום-אשהיה בן 25 דקות. המטען הרביעי מוצמד בשעה 0143 עם מרעום-אשהיה בן 20 דקות. המטען החמישי מוצמד בשעה 0149 עם מרעום-אשהיה בן 20 דקות. הנסיגה עמדה להתחיל ב-0150 והמטענים נועדו להתפוצץ בין השעות 0200-0209.

חשיבות מיוחדת היתה בכך, כי הגבולות שבין אזורי פעולתן של חוליות-החבלה השונות יהיו ידועים לכל האנשים, כדי להימנע מכל אי-הבנה או כשלון אפשריים. במקרה ואחת החוליות נתגלתה, וההזעקה הושמעה, היה על כל החוליות האחרות להוסיף ולהשלים את מלאכת החבלה שלהן בטרם הנסיגה, באם המצב הצריך זאת, חייבות היו חוליות-החיפוי לנסות ולמשוך את אש האויב כך, שחוליות-החבלה יוכלו להמשיך בעבודתן. הנסיגה בוצעה באותו אורח עצמו של ההתקרבות. מקום-המפגש, המסומן בנקודה ד', היה תמיד אחר מאשר מקום-ההתכנסות. אולם הוא נקבע כך, שאפשר היה לחפות על חוליות-החבלה בעת הנסיגה. לקח-מלחמת-העולם השניה הוכיח כי מבצעים קטני-ממד נגד יעדים בודדים בשדות-התעופה עשויים להשיג תוצאות מכריעות, וכי באמצעותם ניתן לבצע משימות כאלה ביעילות רבה יותר מאשר באמצעות התקפות מן האוויר. אולם, כדי לודא הצלחה, יש לדאוג לתכנון מפורט ויש לפתח מידה גבוהה של עבודת-צוות ושיתוף-פעולה.

בצעדיו הראשונים לתוך חיי הצבא. במשך פרק זמן זה מוקדשת — וצריכה להיות מוקדשת — תשומת לב רבה להקלת המעבר מחיים אזרחיים לחיי צבא. מזון טוב, קסרקטינים טובים וגישה אוהדת הם הגורמים החשובים ביותר לכך. האימונים מוגבלים במידה רבה לחדר-ההרצאה ולשטח הקסרקט. במשך תקופה זו מוחדרים עקרונותיה הראשונים של המשמעת ומטופחות רוח החברות והערנות. האימון ערוך במגמה להשיג זאת, והשיטות לכך מובנות עד כדי-כך שאין צורך לחזור עליהן. אלא שהשלב החשוב ביותר באימונו של האדם כחייל מתחיל בהצטרפותו ליחידה.

תפקידה של יחידה מבחינת האימון הוא לרענן את הידיעות שרכש החייל באימונו הבסיסי ולהרחיב את השכלתו הצבאית. בידי היחידה הזדמנות גדולה הרבה יותר מאשר בידי בסיס-האימונים לפתח את תכונות המשמעת והחברות, וכן הזדמנות שאין דומה לה לטפח אומץ וסבילות. שעוֹת-כֹּוֹשֶׁר לכך מתארעות בדרך הטבע ולעתים קרובות ביחידה הנמצאת בשירות פעיל או פעיל-למחצה³; ביחידה שאינה נמצאת בשירות פעיל, וביחידות מקצועיות וטכניות, מן ההכרח ליצור את הזדמנויות המתאימות. השיטות שמשמשים בהן חייבות להתרכז בהוכחה כי האדם, ולא המכונה, הוא מקור הנצחון בקרב. יתעורר ניגוד בין הצורך לאמן את האדם להפעיל את המכונה ובין הצורך לאמן את האדם כחייל. הדרך היחידה לפתור ניגוד זה באופן משיע-רצון היא לכוון את מבצעי האימונים כך שאת המטרות, ותהיינה כאשר תהיינה, אפשר יהיה להשיג רק בכוח תקיפות ההחלטה האישית והסבילות של הגייסות הרגילים, כשהתובלה המכנית וסיוע הנשק-הכבד משמשים גורמי עזר בלבד.

פעולות גריליה הולמות במיוחד את תכליתו של אימון כזה. אפשר להתאימן על נקלה להיקפה ולאופיה של היחידה המתאמנת. אפשר להשתמש בתובלה מכנית כדי להעביר את הגייסות לשטח הריכוז שלהם, ואחרי זאת מן ההכרח הוא להביאם לידי כך שיסמכו על יכולתם שלהם להתקדם רגלית ותוך כדי שימוש בנשקם האישי. יש לבחור את השטח לתרגילים או להשתמש בו במגמה לפתח את היכולת הגופנית ואת הסבילות של הגייסות. בקיצור, יש לעורר את החייל הלוחם שיראה כל סיוע חיצוני כעושה, אך בשום פנים לא כגורם חיוני לביצוע משימה כלשהי.

באותן השיטות יש לנקוט באימון קצינים זוטרים. יש לאמן את הקצינים שביחידות הגייסות-הלוחמים לבחון בעיות לאור אמצעים העומדים לרשותם מיד, ולא לסמוך על סיוע אוירי או ארטילרי-כבד כפתרון. קידום גייסות בשדה פתוח, מאזורי מחסומי-אש דמיוניים, באימון — הרי זה מגוחך. ואילו את קציני המטה הזוטרים יש למנוע מלשקע עצמם בבעיות מטה של אספקה ותזוונות עד כדי כך שישכחו כי החייל הלוחם יכול לצעוד במסע, ושהוא יכול, בהתעורר צורך בכך.

(3) הוה אומר — שירות בירת-פעולות. — המער.

ללחום בעזרת כמויות קטנות עד מאוד של מזון ומים, במשך תקופות מסוימות — כל עוד יש לו תחמושת. לגמרי לא יזיק להם לקציני-מטה זוטרים להשתתף בתרגילים גדודיים במשך עונת האימון, כדי שיזכרו בעובדות אלו.

אם ישמרו על עקרונות אלו באימוני היחידה, ילכו לפיהם גם במשך אימוני העוצבה, אף כי ברמה זו, הגבוהה יותר, יהיה צורך לשים דגש חזק יותר על סיוע "חומרי", ועל השימוש במכניזציה. נוסף על כך, יש נקודות מסוימות שיש להקדיש להן תשומת לב במשך תרגילי העוצבה, כדי להפגין ולהעלות את ערך רצון-הלחימה הנחוש. יש ליצור הזדמנויות לבחינת כושר-הלחימה של אותם גייסות שאינם נמצאים כרגיל בקו-החזית — באמצעות פשיטות של כוחות-מוטסים על איזור עורקי-העורף, או בשיטות אחרות.

יש לפקח בהתמדה על גודל המפקדות. למפקדות גדולות, העמוסות יתר-על-המידה בכלי-רכב, נודעת השפעה פסיכולוגית רעה, ומבחינה טקטית ברור שאין גדלן מוצדק. המנהלה חייבת להיות באותו קנה-מידה המצוי כרגיל בשעת מבצעים-מש, ולא מסופעת ללא-צורך, או משופעת בסידורי-נוחיות. יש להקדיש תשומת-לב גאוותה לצורך הסתגלות לאקלים, אולם אין לקצץ לעולם בתרגילים מחמת מזג אויר קשה. יש לשתף את כל הגייסות במגע-קרוב פעיל בפרק זמן זה או אחר במשך התרגיל, אף אם יש להקריב את המציאותיות כדי להשיג זאת. כל המאמצים שהוצאו על אימון היחידה יבוצו במידה רבה, אם נניח להתענינותם של הגייסות לפוג במשך אימון העוצבה.

המסקנה הצפה והעולה מהרהורים אלו היא שכל אימון צבאי, אפילו כשמשוימתו היא לבחון את היעילות הטכנית, חייב להיות מתוכנן כך, שיעורר ויעלה את ערכן של התכונות החיוניות של החייל. במבצעים של ממש מתרחש דבר זה מאליה, משום שאם מזלזלים בתחילה בחשיבותן של תכונות אלה, חיש-מהר יבחין בזאת האויב.

התכונות שמפתחים אותן בדרך זו הן אומץ, משמעת, חברות וכבוד-עצמי. התכונה הנוספת החיונית לרצון-לחימה נחוש היא המנהיגות. בעית יצירת תכונה זו היא במידה רבה בעיה של בחירת האנשים המתאימים ביותר לפי טבעם להפעילה. התשובה לבעיה זו כבר נמצאה, ללא ספק, וקשה לראות כיצד אפשר לשכלל את השיטות הנהוגות כיום. המפתח לפתרון היא ההכרה שמנהיגות אינה תלויה ביכולת טכנית או בכושר זינטלקטואלי, אלא באותו דבר המכונה בדרך כלל בשם אופי. מי שנברר להיות מפקד, יש לשער כי יפתח בו ביתר מהירות, הודות ליכולת טבעית גדולה יותר, את התכונות החיוניות הנוספות. חשיבותן היתרה תודגש כל משך זמן אימונו, כדי שיוכל לטפחן בגייסות שיהיו בפיקוחו.

*

ה.ניקוד"-משתלם

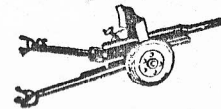
הקולונל ואלטר אי. סיואל

האמריקני הרגיל אוהב לראות את קבוצתו בראש כל הקבוצות. אלא שהוא מודה, בדרך כלל, כי כדי להגיע לשם, עליה לצבור עדיפות בנקודות. בכל משחק תחרותי המבוסס על מתן-נקודות מציאותי הוא יעשה כל מאמץ לזכות בנקודות. הוא יקבל את תוצאותיה שאינן יודעות-רחם של האריטמטיקה, ויעמול ללא לאות כדי להצליח יותר בפעם הבאה. אולם בתחרות, שאין בה "ניקוד" אשר יקבע מיהו המנצח — הוא עלול לתבוע את המקום הראשון לקבוצתו הוא. ואף כי תביעה זו עלולה להיות מנוגדת גם לדעתם של אלה שעמדתם מאפשרת להם הערכות הקרובות למציאות, הרי יטען זאת באמונה שלמה.

היחידה הצבאית — לפי הגדרתה ואימונה — היא מעין קבוצת-ספורט, אשר רוח התחרות שבה מהווה חלק שאין לוותר עליו במורל שלה. תחרות בין יחידות עשויה, אמנם, לעבור את הגבול הרצוי, שכן יש לזכור כי מטרת האימון היא להגיע להצטיינות כללית של כל היחידות, ולא לאיזו יחידה אלופה אחת, המנצחת את כל חברותיה. להצטיינות כללית זו תשאף להגיע כל יחידה רגילה, בתנאי שהצטיינות זאת תוגדר בתנאי-תחרות שיהיו מובנים ומקובלים על יחידת-האם כולה. הגדרת התנאים או קביעת הכללים ההולמים את המסיבות תצריך, אולי, ניסויים מספר — מבחני ניפוי — אולם התוצאות תהיינה כדאיות למאמץ.

ביסודו של דבר תלויה איכותה של היחידה בסיכום ההישגים האישיים של כל אנשיה. רובם של החיילים רוצים להיות חלק של יחידה טובה, והם נכונים לעשות את המאמץ הנדרש לכך. הגמול המידי על המאמץ בצבא הוא הסיפוק האישי שחש החייל בהשתייכו לקבוצה המנצחת — ואין פרס שישווה להרגשה של "היות הטוב שבטובים". מכאן, שאם יחידה אינה טובה ממש, ובכל זאת מניחים לה לקבוע את הערכת עצמה — והערכה זו תהיה תמיד מוגזמת לטובה — אין לצפות ממנה לכל התקדמות נוספת. נוסף לכך קיימת נטיה בקרב חלק מהיחידות ובקרב בודדים ביחידה, למעט את חשיבותה של הערכה שאינה לטובתם, או אף לבוז לה. משום כך אין ספק כי כל מפקד יפיק תועלת מתחבול נוסחת מתן-נקודות-הישג ליחידות-המשנה שלו, נוסחה אשר תתקבל על דעת הכל כהוגנת, הגיונית ומציאותית.

כפי שכבר צוין בחלקיה הקודמים של מסה זאת, ניתן לקבוע, כי אמנם קיימת כיום הנטיה לסמוך יותר מדי על כלי-נשק חדישים ועל המיכון העומדים לרשותנו, ופחות מדי על רצון-לחימה נחוש מצד החייל עצמו. נטיה זו מתגלה בבהירות-יתר ביחסו של הציבור הרחב, אבל אפשר להבחין בה גם בהתנהגותם של החיילים עצמם בתנאים מסוימים. למרות ערנותם-לכאורה של אלה הקשורים קשר הדוק בענייני-צבא לסכנות שביחס מעין זה. דבר זה נובע מהעובדה שהשקפות שהתגבשו באנשים בחייהם האזרחיים מובאות אתם לצבא — ומהעובדה שבתנאים הנוכחיים של התחייבות-שירות קצרות-זמן (3 שנים) של רוב החיילים הסדירים, מזה, ושל שירות-שנתיים בלבד של חיילי-החובה, שהנם הרוב, מזה, אין לו לצבא אלא זמן מועט כדי לתקן השקפות כאלה. הפתרון לבעיה זו תלוי בסופו של דבר בחינוך מחדש של דעת הקהל לכך, שהיא תכיר בחשיבות החיוניות כי ברחבי האומה תהא מצויה רוח לוחמת. ואולם זוהי משימה גדולה, שאין לבצעה במהירות. בינתיים, היות ואין סיכוי רב שתקופת השירות בכוחות מזוינים תוארכנה, מן ההכרח הוא שבזמן הקצר העומד לשם כך לרשות הצבא, יעשה הצבא כל מה שביכולתו כדי לעקור מן השורש את הנטיה הזאת בתוך שורותיו הוא. רק בדרך זאת יוכל לטפח רוח של רצון לחימה נחוש.

הנוסחה

לבעיות מציאת נוסחה מעין זאת אין פתרון קל ואין פתרון כללי. אי-אפשר לכתוב משוואה אשר תתאים לכל היחידות ולכל המצבים. "נוסחה-לכל" מעין זו אינה קיימת, אולם כל נוסחה מסוג זה חייבת להיות בעלת תכונות מסוימות אחדות. היא חייבת להיות אוניברסלית ככל האפשר. דעות אישיות והערכות המבוססות על תצפית-אישית, הן בחינה נחוצה ורצויה בתפקידיו של המפקד. אולם במצבי תחרות הן עשויות לשמש נושא לביקורת וחשד — ודבר זה נכון במיוחד כאשר עורכי התצפיות הם מדריכי-מפקדיו של החייל. ככל שהמבקר-הבוחר הנו אדם המרוחק מהיחידה, נחשב הוא לחסר-פניות יותר; מכאן שאוניברסליות נובעת מריחוק. ביקורת מצד דרג גבוה יותר מתקבלת כצודקת, שכן שורת או הרגשה שכל אחד זוכה ביחס דומה. משום כך מוטב שציוני-ההישג הנכללים בנוסחה יבואו עד כמה שאפשר "מלמעלה".

עליה להשתמש במידה מכסימלית בסטטיסטיקה ובחשבון, המספרים הם חסרי פניות, וכל אחד מקבל את העובדה ששתיים ועוד שלוש הן חמש — ושחמש עולה על ארבע. הדרך הבטוחה למניעת ויכוחים היא לבסס את המסקנות על החשבון. רוב החיילים מאמינים ב"מדע המספרים", על אף שאין "מדע" זה חשוב ביותר בעיניהם, ו"עקומות" וטבלאות פשוטות הן משכנעות, גם כאשר הן מעידות על פגמים.

היא חייבת להקיף משך זמן מתקבל על הדעת. ליחידות, כלפרטים, יש תקופות של עליות וירידות, ולכן על שיטת מתן-הניקוד לבטא את הממוצע של היחידה הנדונה. אין הכוונה לומר בכך שההערכות הנובעות מביקורות-הנערכות מדי-פעם אין תוקף להערותיהן, אלא תוקפן נובע מהעובדה שאותו שיא אליו יכולה יחידה להגיע בהזדמנות מסוימת עליה הודיעו לה מראש, יש בו משום ציון לאיכות-היסוד שלה. ואילו בעיני המפקד, המעוניין בתוצאות היומיומיות, איכות גבוהה לאורך ימים היא המהווה את קנה-המידה הרצוי. הערכות בודדות אינן נותנות תמונה שלמה, וכל אחד מאתנו יודע זאת.

היא חייבת לכלול את הפעולות והתפקידים החשובים. המודד של איכות היחידה הוא, בעיקרו של דבר, רמת יעילותה בביצוע משימותיה הראשוניות. על-כן הנקודות הקשורות במישרין או בעקיפין בביצוע משימותיה, הן-הן הראויות שיקדישו להן תשומת-לב. מפקד אינו רשאי להרשות לעצמו לשפוט איכות של יחידה על יסוד איזה שהוא "שגרון" שלו, מחשש שמא יסיח בכך את המאמץ העיקרי מהמשימה הראשונה-במעלה.

היא חייבת להדגיש את החשוב יותר על פני החשוב פחות. משקל-יתר יותן לתפקידים בהתאם ליחס תרומתם להשגת המשימות הראשוניות. או-אז תסיע הנוסחה להפנות

את תשומת-הלב לנקודות בהתאם לחשיבותן. אולם, יש לזכור היטב שכל תחום-תפקידים וכל פרט ביחידה — קיימים בה לשם תכלית מסוימת וכי יש להכלילם בנוסחה (בין באורח ישיר, בין באורח בלתי-ישיר), במגמה לבטא את תרומתם-שבכוח להישגי-היחידה.

היא חייבת להמריץ חתירה לרמה גבוהה, אך לא ליאש ע"י דרישת הבלתי-אפשרי. אחת התוצאות העיקריות שיש להפיקה מהנוסחה היא יצירת רמה גבוהה בפקוד. הנקודה שנקבעה כשיא קובעת מהו הנדרש, וראויה לשיקולים זהירים מצד המפקד. אסור שרמות אלה תהיינה נמוכות עד כדי כך, שתאפשרנה לכל אחד להחשב ל"מעולה". מצד שני אסור ש"מעולה" יהיה גבוה עד כדי כך, שכל אחד ירגיש שבלתי-אפשרי להשיג רמה זאת, וע"י כך אפילו לא ינסה להשיגה.

היא חייבת להיות הוגנת ולהלוס במידה שווה את כל היחידות הנמדדות באמצעותה. נקודה זו חשובה מאד. ההתנגדות שתתעורר לגבי השלמות התיאורטית של הנוסחה לא תהיה רבה מדי, בתנאי שהיא תנהג בהגינות בכל יחידה ויחידה. אם אינו יחידה יכולה לשכנע את עצמה שהיא מופלית לרעה, ישמש הדבר "אליבי" לכל מפסיד. לכן מוטב שתהיינה שתי נוסחאות, שונות שוני קל זו מזו — או, לפחות, בעלות קני-מידה שונים — בשביל יחידות הנמנות על סוגים שונים, מאשר לשעבד כל יחידה שהיא לנוסחה שלא נגזרה לפי מידתה ומבנה.

היא חייבת להיות מפורשת-מחדש לאור תנאים משתנים ועובדות שנאלצים להתחשב בהן. אמנם מגמתה של כל נוסחה, היא לספק מכשיר העשוי לשימוש כללי, ועל כן יוצאים-מהכלל רבים מדי יטילו ספק בכשירותה; מכאן למדים אנו שהנוסחה צריכה לענות על רובם של המקרים. אולם תמיד יהיו יוצאים מהכלל, ובאלה יש להכיר ולטפל במיוחד.

היא חייבת להתקבל על הכל כצודקת וחסרת-פניות. דבר זה ידרוש לעתים קרובות מידה ניכרת של חינוך והסברה מצד המפקד ומטהו. קבלת הנוסחה על בסיס של עריכת ניסויים-מסלקי-משגים עם הצעות ליעול, המלוות התייעצויות ודיונים תכופים, תביא בדרך כלל לתוצאה המקווה.

בעמוד הבא ניתנת דוגמה של נוסחה כזאת בשביל פלוגה מתאמנת.

הדוגמה היא רק אחת מני נוסחאות רבות שתהיינה שימושיות לפלוגה מתאמנת. הפרטים שבה ישתנו לפי המסיבות והאנשים הנוגעים בדבר, אולם בעיקרו של דבר תיקבע הדוגמה הכללית ע"י משימתה ומדיניותה של המפקדה הגבוהה יותר. במקרה מסוים זה, שימשה נוסחה זאת חטיבה אחת לשם קביעת רמת הפלוגות במשך מחזור אימוניהן, ומן הענין הוא לשים לב כיצד היא כללה את התכונות אשר מנינו לעיל.

נוסחה להערכת פלוגה מתאמנת

פלוגה ————— מחזור מיום ————— עד יום —————

ביקורות (דיביזיוניות):

הערה א': ערך מספרי של כל ביקורת הוא כדלקמן:

מצוין _____ + 5 (הכונה: 5 נקודות לזכות)
 טוב _____ + 3
 מספיק _____ + 1
 בלתי מספיק _____ - 5 (הכונה: 5 נקודות לחובה)

אימונים : $5 \times$ הממוצע של כל ביקורת האימון —
 חדר-ראוכל : $3 \times$ הממוצע של כל ביקורת חררי האוכל —
 אספקה : $3 \times$ הממוצע של כל ביקורת האספקה —
 הסברה והשכלה : $2 \times$ הממוצע של כל ביקורת הסברה והשכלה —
 (\times פירושו — כפול)

ק ל ע ו ת :

הערה ב': N מספר החניכים היורים.

מומחה : (מספר המומחים המחולק ב' N) $\times 100 +$
 קלע סוג א': (מספר הקלעים סוג א' המחולק ב' N) $\times 50 +$
 קלע סוג ב': (מספר הקלעים המחולק ב' N) $\times 25 +$
 נכשל : (מספר הנכשלים המחולק ב' N) $\times 100 -$

מבחנים בנושאים צבאיים:

הערה ג': N מספר החניכים הנבחנים.

עבר : (מספר העוברים המחולק ב' N) $\times 35 -$
 נכשל: (מספר הנכשלים המחולק ב' N) $\times 200 -$

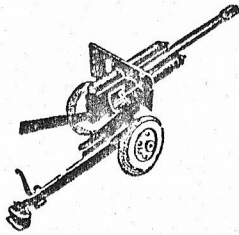
מ ש מ ע ת :

הערה ד': N מספר הממוצע של אנשי הפלוגה שהשתתפו במחזור-האימונים.

נפקדות ללא חופשה מאושרת: (מספר הנפקדים מחולק ב' N) $\times 100 -$
 אחרים: (ללא קשר עם נפקדות ללא חופשה מאושרת)
 בית-דין מהיר : (מספר המקרים המחולק ב' N) $\times 100 -$
 בית-דין מיוחד : (מספר המקרים המחולק ב' N) $\times 200 -$
 בית-דין כללי : (מספר המקרים המחולק ב' N) $\times 300 -$
 = סה"כ נקודות

היא או בייקטיבית בזכות העובדה שהיא כוללת הערכות-ביקורת מצד הדיביזיה, ולא מצד החטיבה או הגדוד. בכל שאר הדברים היא מבוססת על סטטיסטיקה. היא מקיפה מחזור אימונים, שהוא משך זמן הגיוני וטבעי. היא כוללת את כל הבחינות החשובות בחייה ובתפקידיה של היחידה — בשקלה אותן בהתאם לערכן. היא ממריצה חתירה להשגת רמות גבוהות, בלי לדרוש את הבלתי אפשרי.

היא הוגנת לגבי כל היחידות שבאותו הסוג, ואת ציוני-ההישג שבה ניתן להתאים לטיפוסי-יחידות שונים. לדוגמה, פלוגה במחזור אימונים קצר אינה יכולה לצפות לכך כי תשיג מספר נקודות רב כפלוגה במחזור אימונים ארוך. כן לא ישתוו מספר הנקודות שתשיג פלוגה של חניכים נבחרים למספר הנקודות שתשיג פלוגה שחניכיה בינוניים. לבסוף, הנוסחה ניתנת להתקבל על דעת הרוב הגדול כמציאותית וכחסרת-פניות, ובה עיקר תרומתה לחטיבה.

לפיתוחם של קליעים מונחים. במסגרת תפקיד היריטה שלהם יהיה על קליעים אלה גלולות לא רק מפציץ הטס במהירות של כ-1000 ק"מ לשעה, אלא אף רקיטה-ללא-טייס מהסוג V-2 המפלחת את המרומים במהירות של כ-5000 ק"מ לשעה, או אף במהירות גדולה מזאת.

מיניסטר-האספקה הבריטי סיפר בשעתו כי תעשית הקליעים-המונחים הבריטית מוקמת והולכת בעזרתם של המשובחים שבמוחות ובמשאבים של האויריה, ההנדסה, התעשייה הפלסטית, מדע האלקטרוניקה, תעשיות המכשירים, חמרי-הנפץ והתעשיות הכימיות. כבר מצויות רקיטות מונחות המסוגלות לטוס במהירות העולה על כ-3200 ק"מ לשעה. עוד רבה העבודה שיש לעשותה, ואילו הזמן — קצר.

בשעה שהמוזכיר-לענייני-מלחמה הגיש לפני הפרלמנט את תקציב-הצבא ב-1952, הדגיש את העובדה, כי לפי שעה נודעת למטוס עדיפות ניכרת על פני אמצעי-ההגנה הקרקעיים, וכל עוד אין אפשרות לממש ייצור-בהמון של קליעים מונחים יהיה על הצבא להוסיף ולחדש חידושים בתותחים ובציוד-בקרת-האש המסורתיים — דבר שהנו „נוהל קשה ויקר“.

מתקבל על הדעת, כי הסכנה העיקרית באיזו התקפה עתידה שהיא על בריטניה תתבטא בהתקפה מגובה-רב, אולם אין להתעלם גם מן האפשרות של התקפה מגובה-מועט. אחרי ככלות הכל ה-V-1, אשר גרם לנזק עצום, עד אשר גברו עליו, לא היה אלא נשק התוקף מגובה-מועט.

הקליע V-2 הגרמני, אשר לפחות שלוש מעצמות עוסקות בפיתוחו מאז תום מלחמת-העולם השניה, הגיע לגובה של למעלה מ-100 ק"מ בשיא מסלול-תעופתו והיה ביכולתו לחצות מרחק אנכי של כ-320 ק"מ. מהירותו בתעופתו כלפי מטה נאמדה ב-4800 ק"מ לשעה, דבר שיש בו הסבר מספיק לעובדה, „שאיש לא הרגיש בבואו“. בערך רק ב-11.5 ק"מ האחרונים של תעופתו בא הקליע בטוחם של התותחים הנגד-מטוסיים בני ה-3.7 אינצ'ים. במציאות לא נמצא אף לא V-2 אחד אשר אש נגד-מטוסיית פעלה נגדו בהצלחה, אף על פי שעל גבי הנייר עובדה איזו תכנית נסיונית שהיתה בבחינת „טובה מאשר לא כלום“.

ניתן להניח בודאות, כי ה-V-2 נתפתח באחרונה עד כדי כך, שאין להכירו עוד. האמריקאים הודיעו כי בנו רקיטה הטסה במהירות 8000 ק"מ לשעה (לפי מהירות זאת מבדיל בינינו לבין הירח מרחק של ימי טיסה ספורים).

(1) מיניסטר אשר בראש-וראשונה עוסק בבריטניה לא-דוקא באספקת מזון (לכך הוקם בשעתו מיניסטריון מיוחד), כי אם ב„רקע“ התעשייתי-הציודי של הכוחות-המוזיינים הבריטיים. — המערי.

(2) המיניסטר הממונה על חיל-הצבא הבריטי (כוחות היבשה) — והוא, יחד עם המיניסטרים לענייני צי ואויר, נתנו למרותו העליונה של מיניסטר ההגנה. — המערי.

עדיפות בכורה לקליעים מונחים — על שום מה ?

עוד לפני כתיסת שנים לא היתה אמנות היריטה של מטוסי-האויב רחוקה בהרבה מתקופת „הינקות“ שלה. תותחנים היו רגילים לתת אמון במחסום-אש עיור יותר מאשר בירי מחושב-מראש; על-כל-פנים, הירי המחושב-מראש היה אפשרי רק כאשר המטרה היתה נראית לעין-האדם.

בהתפתחות ב„קצב מואץ“ המתרחשת במלחמה, התפתחה הטכניקה של הארטילריה הנגד-מטוסיית בצעדי ענק. כיום ניתן לאכן אבטומטית מטרות בלתי נראות באמצעות המכס, ואף התותחים עצמם נעשים והולכים אבטומטיים יותר.

למרב-הצעד, עשויות המטרות של המחר (ביחוד פצצות-רקיטה מהסוג V-2) לעוף בגבהים העולים בהרבה על טוחם של התותחים הנימי הכבדים ביותר של הצבא הבריטי — או של כל צבא אחר — אפילו יהיו תותחים אלה מצוידים בשיפורים החדשים ביותר. מעטה היא הנחמה, כי יהיה לאל ידנו לאכן מטרות מעין אלה באמצעות הראדאר, אם אין לנו אמצעי שיוכל להשמידן.

„כאב-ראש“ לארטילריה נגד-מטוסיית

ככל שהמטרה בשמים מגביהה טוס ומרבה מהירותה, כן מנסרת והולכת במוחות הדאגה מחמת ערכן הפוחת והולך של סוללות נגד-מטוסיית מסורתיות. כל מה שניתן לעשות באמצעות התותחים הקיימים — אם נניח, כי המטרה היא נהוגת-טייס והיא נמצאת בתחומי הטוח שלהם — הוא לכוך את מטחיהם אל נקודה מחושבת-באורח-מתימטי הנמצאת לפני אותה מטרה; אבל במחצית הדקה, בקירוב, בה אצים המטחים אלי-מעלה, עשוי טייס כלי-הטיס לנקוט פעולת חמיקה ולסטות מנקודת ההשמדה המחושבת סטייה של קילומטרים אחדים.

זוהי, איפוא, הבעיה ה„נגד-מטוסיית“ הישנה נושנה.

על כן לא יקשה להבין מדוע מיחסת כיום בריטניה „עדיפות-עליונה“

עקרונות השליטה

העקרונות הכלליים, לפיהם ניתן לשלוט בקליעי-יריטה מונחים, אינם בחזקת סוד. ניתן יהיה לעקוב אחר הקליע באמצעות המכ"ם, אשר יעקוב גם אחר המטרה. מפנים את הקליע אל תוך נתיב המטרה המתנועעת, עד לשלב בו יתחיל לפעול המכ"ם העצמי של הקליע, שהותקן בו, ה"מוליך" אותו עד אל המטרה. ומשם קליע-היריטה בטוחה המידי של המטרה, מודא מרעום-הקורבה הקבוע בראש-הנפיץ שלו את השמדתה של המטרה.

ישנה אפשרות נוספת: ניתן לשלוח קרן-אלחוט אל המטרה המתקרבת, ולשגר את הקליע המונחה, באמצעות התקנים אלקטרוניים הבנויים בתוכו, על נתיב אותה קרן.

אפשר אף להשתמש בטלביזיה לשם ניהוג הקליעים ללא-טייס, אף על פי שטוח-פעולתה מוגבל מחמת חשיכה וראות לקויה.

להלכה קיימת דרך נוספת לניטרולם של קליעים מונחים הנורים על ידי מעצמה אויבת: — תחת להשמידו, ניתן "לפתוח" את הקליע-המונחה, על ידי "סירוס" התקני-האלחוט או המכ"ם אשר בעזרתם הוא מונחה.

המחקר מאז מלחה"ע ה-2

מחקר הרקיטות הבריטי לאחר המלחמה התנהל בסודיות רבה יותר מאשר אצל האמריקנים. רבים הם הסיפורים אשר נכתבו על אודות הפלאים המתרחשים במטוח-הניסויים "החולות-הלבנים" שבניו-מכסיקו, משם מזנקות מדי יום ביומו, רקיטות אל תכלת-הרקיע כשמהגבעות הסמוכות עוקבים אחריהן במצלמות-הסרטה, טלסקופים אסטרונומיים ומכשירי-מכ"ם. הרקיטות המשוכללות יותר משדרות תוך כדי טיסתן ומוסרות למהנדסי-הקרקע את האינפורמציה הדרושה להם על תנאי מזג האויר ועל תנאים אחרים.

בלחמו במפציצי-האויב בימי מלחמת-העולם השניה השתמש ה"פיקוד-הנגד-מטוסי" ברקיטות, שימוש מוגבל בלבד; אך רקיטות אלה לא היו בגדר קליעים-מונחים. מטח הרקיטות היה מכון כך, שיתפוצץ בשמים בנקודה המחושבת-מראש.

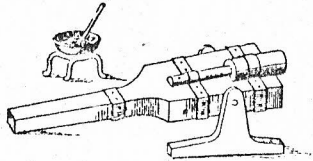
תפקיד כפול

אבל אין להתעלם מן העובדה, כי להגנה הנגד-מטוסי נודע תפקיד כפול: היא נייחת וניידת גם יחד. את הקליעים-המונחים יש לשכלל, איפוא, באורח שיאפשר את יריתם גם בשדה-הקרב.

בספרו "ההגנה הנגד-מטוסי" "ACK-ACK"³, הוז-מראש הגנרל סיר
3 "ACK-ACK" — קיצור-דיבור של קשרים בריטים לסימון האות "A" — חסר.

פרדריק פיי — אשר בידיו היה הפיקוד על מערכות-ההגנה הנגד-מטוסי של בריטניה בימי מלחמת-העולם האחרונה — את צורתה החדשה של לחמת-האויב. המטרה — בין אם היא מפציצים ובין אם היא מטוסי-רקיטה — תתגלה אבטומטית; רקיטות-ההגנה יופעלו כנגדה ברגע ההולם ביותר — אף הן בדרך אבטומטית. נראה לי כי יש ביכולתו של המדע לבצע — ואף יבצע — את כל הדברים האלה. וכשרונו הממשי היחיד של האדם על הקרקע יתבטא ביכולתו הטכנית להעלות את כל מכשיריו לרמה גבוהה ככל האפשר. רק אנשי המחקר הם היוצעים מה קרוב יום זה.

ובינתיים, מה יעלה בגורלה של הסוללה הנגד-מטוסיית הקיימת? אל-נא יחשוב איש כי תותחיה וציוד-בקרת-האש שלה עבר זמנם. אף על פי שהתותחן הנגד-מטוסי יזע קשות עד אשר יעלה בידו לאסור קרב מוצלח בכלי-הטיס החדשים והמהירים ביותר, הרי עדיין יש בכוחו לעשות הרבה כדי להטריד את הטייס ולא לצו לנקוט פעולות חמיקה וכן לגזול מהמטילן את האפשרות לערוך תצפיות מדויקות. אם המטוס ישא פצצת-אטום, יתכן כי חשיבות מועטה תהיה להשגת דיוק כחוט השערה בהטלת הפצצה. אולם אין להניח, בהכרח, כי המלחמה הבאה תהיה מלחמת-אטום דוקא, בכל זירות המבצעים, או אפילו באחת מהן.

Kimon Skordiles : KAGNEW. Radio Press, Tokyo, Japan, 244 pp., \$ 2.75.

פרשת השתתפותם של הגדודים החבשיים בצד האו"ם במלחמת קוריאה. הגדודים, שמו, בסך הכל, למעלה מ-5000 איש, נטלו חלק ב-253 קרבות.

Clay Blair Jr : BEYOND COURAGE. David Mc Kay Company, 1955, 247 pp., \$ 3.50.

קובץ סיפורי-בריחה של טייסים אמריקנים שנפלו בשבי בקוריאה.

□ י

C. John Colombos, Foreward by Sir Arnold D. McNair : The International Law of the Sea. 3rd rev. ed. Longmans, Green, London, New-York and Toronto, 1954, XVI + 719 pp., Index, 50 s.

מהדורה שלישית מתוקנת של מחקר מוסמך בחוק הימי הבינלאומי. המהדורות הראשונות כבר תורגמו לצרפתית ולאיתלקית ; כן עומדות להופיע מהדורות בגרמנית ובספרדית. הספר כולל פרקים חדשים על תביעות הנשמעות מצד מדינות שונות על שטחים החורגים מתחום המים הטריטוריאליים שלהן ; בעיות נפט שמתחת לקרקע-הים, דיגי, שלית פנינים, וכו'.

Marshall Smelser : The Campaign for the Sugar Islands, 1759. University of North Carolina Press, 1955. 212 pp. Index, \$ 5.00.

מחקר מדויק למופת במסע-מלחמה אמפיבי שנערך בשנת 1759 בוירת-הפעולות של איי גואדלופ ומרטיניק. כתוב ביד אמן, ומתובל בהומור.

Commander F. W. Lipscomb, OBE, RN : The British Submarine. The Macmillan Co., New-York, 1954, 269 pp., \$ 5.00.

דברי ימי צי הצוללות הבריטי — לבטי הקמתו והשתתפותו בשתי מלחמות העולם ; הצוללות הבריטיות פעלו גדולות בעיקר בימי-התיכון, והעובדה זוכה בספר למקום רב ולפירוט רב.

General Alvarez Serrano : Concepto Actual De La Guerra, Editora Nacional, Madrid, 1954, 191 pp., Ptas 40.

קובץ של שש הרצאות — על אסטרטגיה כללית, מלחמה ביבשה, מלחמה באוויר, מלחמה בים, והגורם האנושי והפסיכולוגי במלחמה החדשה — מאת חברי המטכ"ל הספרדי. הפרק האחרון הוא של בעל הקובץ, סגן-מנהל של "בית האולפן הצבאי העליון", ובו נדון גם תפקידה של ספרד בהגנת המערב.

The British Year Book of International Law 1953, Ed. by Prof. H. Lauterpacht. London, New-York and Toronto, Oxford Univesty Press for the Royal Institute of International Affairs, 1954, 591 pp., Index 75 s.

הספר מכיל, בין השאר, שלושה מאמרים על "חוק המלחמה" — האחד על "מגבלות בהפעלת חוק המלחמה", הבוחן את הבעיה בקשר למה שניתן לכנות "מלחמה בלתי חוקית" — למשל : מלחמת התקפה שאחד הצדדים היריבים פתח בה, ועבר בכך על התחייבות בין-לאומית יסודית, האוסרת נקיטת מלחמה בתורת אמצעי של המדיניות הלאומית. השני — על מתן מקלט לשבויי מלחמה. והשלישי — מאמר העוסק בשבויים המסרבים לחזור לארצם ובדיקת נכונות סרובם.

Major-General J.f.c. Fuller : A MILITARY HISTORY OF THE WESTERN WORLD, Volume 2. Funk & Wagnalls, 1955, 561 pp., Maps, Index \$ 6.00.

כרך שני זה מקיף את המערכות הצבאיות אשר שינו את גורלות עמי המערב, החל במפלח הארמדה הספרדית, ב-1588, ועד מערכת ואטרלה, 1815.

A Survey of Clinical Practice in Psychology : Edited by Elia Rubinstein & Maurice Lorr International Universities Press Inc, New-York, 363 pp., \$ 6.00.

הספר מתאר את הצד המעשי של הפסיכולוגיה, את אורח-המחקר בפסיכולוגיה והיום ואת הסוגים השונים של מבחנים וטיפול פסיכולוגיים הנהוגים עתה בארה"ב. כולל מאמר מאלף מאוד על תכנית הפעולה הפסיכולוגית בצבא ארה"ב.

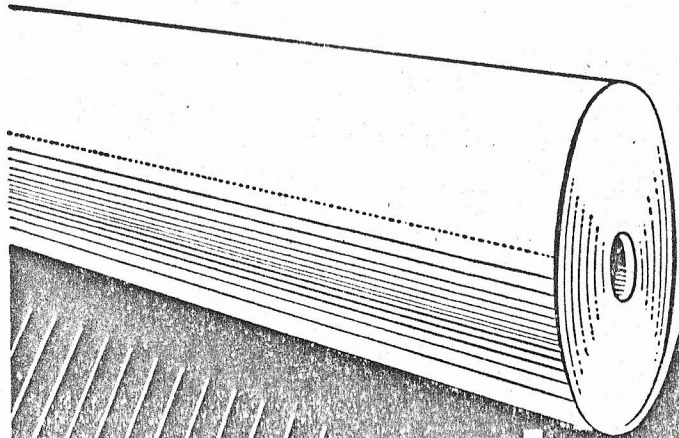
Brigadier General Dale O. Smith USAF : U.S. Military Doctrine : A Study & Appraisal. Little Brown, New-York, 1955, 256 pp., \$ 3.50.

גישה רעננה וחדשה לגמרי להלכות המלחמה בתקופת האטום. המחבר מנסח ארבעה עקרונות מלחמה במקום התשעה המקובלים בצבא ארה"ב. הראשון בהם הוא "מקצועיות צבאית".

מיטב חברות

לקראת

השנה החדשה

מפעלי ניר

אמריקאיים ישראלים בע"מ חדרה

לצה"ל

ולוחיקי ההגנה העברית

ברכתנו

לשנה החדשה

סולל בונה

חיפה

SP
בית הספרים של א"י (האונברסיטה) ירושלים

ת. 3 503

ירושלים

צבא הגנה לישראל
"מערכות" הוצאת

הופיע:

ספר לאישי-הצבא — לאזרח המדינה — לבני-הנעורים

קרבות תש"ח

כ"ג פרשות-קרב במלחמת-הקוממיות

תיאורים של מעשי-קרב בולטים ביותר במלחמת הקוממיות, והיאבקות שהיו גורליות לגבי תוצאות המלחמה ועתיד הישוב והמדינה. מדכרות מהם גבורת-העמידה וההעזה ונשמעים מתוכם הדי השקולים החמורים וההחלטות הנחרצות — שנתקבלו והוגשמו.

בפרשות קרב אלו משתקפת המציאות כפי שהיתה, כטרם הספיקה להתכנסות שכבת "זכרונות-משנה" ורשמי המבט-השני. ספר רב-ענין, לכל אלה, אשר הדי מלחמת-הקוממיות מהדהדים בלבם; ולקח חיוני בר-קיימא לאיש-צבא.

360 עמוד בפורמט גדול.

כ-55 מפות ותרשימים — כ-100 תמונות.

לאנשי צבא ומנויי "מערכות" — הנחה.